

Bilag 12.

Thorvald Mikkelsen,
overretssagfører.

København, den 18. marts 1954.

Til det af folketinget nedsatte udvalg til behandling af forslag om forlængelse af lov om forskellige forbrugsafgifter.

Beskatning af „Cola-holdige varer“.

Idet jeg hoslagt fremsender gennemslag af mine skrivelser til finansministeriet af 5. oktober og 2. november 1953, hvori jeg påviser den ubetydelige interesse, denne særbeskatning har såvel fra et fiskalt som fra et valutarisk synspunkt, ligesom jeg gennem statistikker fra andre lande dokumenterer, at salget af såkaldte „Cola-holdige varer“ ikke har nogen ugunstig indflydelse på salget af øl, anmoder jeg herved om foretræde for udvalget for at få lejlighed til at uddybe mit standpunkt, alt med det formål, at denne midlertidige særbeskatning bortfalder som ubegrundet, idet jeg understreger, at der mig bekendt ikke findes en lignende særbeskatning noget sted i verden, derunder også de øvrige skandinaviske lande.

Jeg tilføjer, at særbeskatningen praktisk talt kun rammer den påtænkte fremstilling i Danmark af en eller to verdenskendte læskedrikke, selvom den ifølge sin ordlyd rammer alle „Cola-holdige varer“.

Det vil fremgå af mine skrivelser, at der overhovedet ikke eksisterer noget, man med rette kan kalde „Cola-holdige varer“ — højst varer tilsat ekstrakt af colanødder, hvorfor loven i så henseende er uden mening.

Efter min opfattelse strider den indførte prohibitive særbeskatning ikke alene mod hele den liberaliseringstendens, der er den nuværende og den forhenværende regerings politik, men også mod ånden i den internationale — også af Danmark — godkendte told- og varemærkelovgivning.

Som påvist i mine vedlagte breve vil

salget af de såkaldte „Cola-holdige“ drikke ikke påvirke beskæftigelsen i ugunstig retning — tværtimod, ej heller medføre forøget valutaforbrug, da alle omkostninger ved fremstillingen og distributionen af disse drikke forbliver i landet, bortset fra de højst 5 øre pr. flaske, som essensen koster, en udgift, der på ingen måde er højere end den, der medgår til fremstillingen af alle andre bedre læskedrikke, der også er tilsat saften af importerede sydfrugter, såsom appelsiner, grape-fruit, citroner etc.

Den fejlagtige opfattelse, hvorpå undtagelsesbeskatningen bygger, er øjensynlig det rent protektionistiske synspunkt, at salget af „Cola-holdige varer“ vil have en ugunstig indflydelse på salget af andre læskedrikke, hvilket er stik imod ånden i GATT-aftalerne; det er derfor umuligt at finde anden motivering for den høje afgift, end at salget af „Cola-holdige varer“ engang i fremtiden kan bidrage til en nedgang i salget af andre læskedrikke, navnlig øl, og jeg mener at have godtgjort i mine breve til finansministeren, at salget af de såkaldte „Cola-holdige“ drikke ikke medfører en ugunstig virkning på salget af øl.

Såfremt udvalget ikke allerede i erkendelse af det urimelige ved særbeskatningen af „Cola-holdige varer“ har besluttet sig til at foreslå ophævelse af afgiften, regner jeg som anført ovenfor med at få lejlighed til yderligere at præcisere mit standpunkt og forelægge sådan anden supplerende dokumentation, som måtte være nødvendig.

Ærbødigst

T. Mikkelsen.